

Іванна Олійник: “Для мене музика – це мова вираження; можливість донести те, що не можна сказати словами; мова небес, яку подарував нам Бог”

Я народилася у відомому музичному краї – Буковині. Я донька пастора, і це звичайно вплинуло на моє життя.

Сім'я була обдарована ще й музично. По татовій лінії багато музикантів, які співали в церкві. По маминій – світські музиканти, одні з кращих в окрузі.

З дитинства я була присутня на всіх репетиціях, виступах музичної християнської групи, якою керував мій батько. Крім того він грав на фортепіано та саксофоні. Це, підозрюю, мало плив на моє бажання займатись музикою.

З шести років почала вчитись гри на фортепіано, а в підлітковому віці також освоювала саксофон. Після 9 класу мені хотілось перейти вже на інший рівень вивчення музики, і я вступила в музичне училище на факультет теорії музики.

До училища, звичайно ж, я співала, грала, але мене цікавило, як будується музика, яка її логіка, філософія, як пишуть музику. Мене цікавила музика зсередини.

Крім навчання паралельно продовжувала працювати над вокалом у різних напрямках – академічний та естрадний спів.

Після училища Бог дав бажання і сміливість спробувати вступити в Київську музичну академію імені П.І. Чайковського. Це був великий досвід, навіть чудо.

Але я вступила на держзамовлення історико-теоретичного

факультету, спеціалізація «музикознавство». Серед основних предметів вивчала історію музики, теорію, музичну критику.

Паралельно з цим продовжувала займатись різними музичними служіннями: співала сольно та в групах. Коли переїхала до Києва, теж відразу долучилась до служінь: сольно, в групі та в хорі у Лівобережному духовному центрі.

З групою ми співали у конгресах, з'їздах, різних церковних заходів.

Два роки тому нас запросили на конгрес Євразійського відділення церкви у Заокську академію. Там ми записали альбом «Естафету передай». Частина текстів до пісень альбому написала я.

Ви пишете не тільки музику, а ще й тексти пісень?

Так. Буває тяжко знайти хороші молодіжні пісні для прославлення. Тому часто легше перекласти іноземну пісню, а ще краще – написати нову.

Наприклад, ми брали бразильські адвентистські пісні, перекладали їх, писали заново вірші, щоб можна було співати як українською, так і російською мовами.

Як ви ставитеся до живої музики в церкві?

Я за живу музику. Церква повинна прославляти Бога у всіх проявах.

Зразком для нас є служіння при Єрусалимському Храмі, де була жива музика, багато інструментів, співу, величезний хор. Коли всі грають і співають – це значно впливає на саму атмосферу прославлення та надихає всіх учасників.

Мені прикро, що громади обирають фонограми. Що гірше – це мало кого бентежить.

Батьки не віддають дітей до музичної школи, бо вважають це

марнуванням часу.

Чула думки, що спів під живе акомпанування вже не актуальний.

Думаю, нам треба більше професіональних груп, які співають та грають наживо.

Як ви пишете музику?

Буває по-різному. Якщо говорити про вокальні твори – часом спочатку з`являється гармонія, потім мелодія. Або навпаки. Коли діло доходить до запису, то найчастіше записую кінцевий варіант на диктофон. Потім, якщо треба, записую нотами.

Наприклад, зараз готують пісенний збірник для молодіжного конгресу. Пісні треба прописати нотами та акордами для охочих повторити музику.

Коли пишу аранжування, то обов`язково прописую все. Ноти – зручний засіб передати те, що задумав. Хоч і не все можливо записати.

Коли почали писати свою музику та вірші?

Бажання написати музику, вірш чи картину, виникає у людини, коли вона переживає сильні емоції, коли настає момент усвідомлення якоїсь речі. Має бути два компоненти – емоційний і раціональний, які утворюють новий продукт.

Музику почала писати, коли вчилася в училищі. Вірші – 10 років тому. Були переживання, які хотілося втілити у пісню. Тоді почала з`єднувати вірші з музикою.

Часто, коли читаю Біблію і відчуваю переживання від того, що читаю, хочеться написати пісню. Буває, після спілкування з людиною, приходить розуміння якихось речей, їх передаю в такій формі. Буває від подорожей, від нових зустрічей, від неочікуваних подій.

Для мене музика – це мова вираження; можливість донести те, що

не можна сказати словами; мова небес, яку подарував нам Бог.

Я продовжую дослідження музики, бо це – моя професія. Досліджую шлях, розвиток, становлення музики, як вона впливає на людей, якою повинна бути у церкві.

Де можна почути ваші пісні?

Деякі мої пісні пролунали у програмі «TheEfir», яка є у вільно у доступі на YouTube.

Співаю в багатьох містах. Намагаюсь поїхати всюди, куди запрошують.

Була у Полтаві, Чернівцях, Чернігові, Сумах, Вінниці. Всіх і не згадаю.

Зараз маю власну групу «Shelter», що означає «Укриття». Хочемо нагадати, що існує місце, де є справжній мир – воно у Христі. Тільки у Бозі можна сховатися і мати надію.

Крім цього співаю в кількох київських хорах, пишу аранжування для пісень, викладаю у Бучі на музичному курсі.

До речі, цей курс – унікальна можливість розвиватись тим, хто втратив можливість зробити це в дитинстві. Він для тих, хто хоче розвиватися у музиці, писати музику, розуміти, які є закони музики, як аранжувати пісні, щоб вони були цікавими та сучасними.

Ще даю приватні уроки з вокалу, теорії музики, фортепіано.

Що скажете про сучасні пісні або музику?

Музику пов'язують з поняттям смаку. Кажуть, що усім не догодиш. Цілком погоджуюсь! Те, що ми слухаємо наодинці – це музика, яка відповідає інтелектуальному, культурному і соціальному розвитку кожного, тому це дуже індивідуально.

Але до музики для служіння є конкретні вимоги. На них треба орієнтуватися. На жаль, часто музикою займаються

непрофесіонали. Зазвичай аматори навчаються на своїх помилках дуже довго. Або не навчаються зовсім, поки не зрозуміють свій справжній рівень.

Але потрібно розуміти відповідальність, яку несе музикант в церкві. Адже спів – це не просто фон або перебивка між проповіддю і молитвою. Це засіб впливу на розум і емоції людей! Не можна давати неякісну їжу навіть у малих порціях, бо це зіпсує все, що їв до цього. Всю богонатхнену проповідь можна перекреслити пустою неякісною піснею, відвернути від роздумів. Цього не має бути!

Часто сьогодні ми зичимо музику з інших конфесій. Я не кажу, що у них всі пісні погані. Але треба думати, для чого ці пісні писалися. Якщо вони написані, щоб діяти на емоції людини, відключити її розум, то така музика не може бути у нас на служінні. Це стосується і того, коли беруть світську музику і переписують текст на духовну тему. Це виривання з контексту, що викликає зовсім інші асоціації. Вона може мати позитивний вплив, але я за чистоту музики, тексту та служіння.

Як композитор мушу сказати, що, коли пишеш пісню, чітко розумієш, яка має бути гармонія, звороти мелодії для того, щоб передати потрібний сенс. Особливу увагу треба звертати на текст, щоб він був змістовний, логічний, а не просто набір фраз. Він має бути найвищої якості, ніякої фальші, пустих слів.

До музики повинні ставитися з повагою. Не можна допускати людей, які музично та духовно не підготовлені, у ряди керівників такого служіння та лідерів прославлення.

Якою бачите музику у церкві?

Різною. Музика повинна бути радісною, сумною, швидкою, повільною, в різних жанрах. Але завжди треба перевіряти, хто стоїть у центрі цієї пісні або музики. Це прославлення Бога чи себе? Чи зберігається сенс, який закладався у пісні при аранжуванні?

Особисто моя мета – через музику надихати людей пізнавати Бога.

Тому бачу музику в церкві живу, сучасну і натхненну.

Які маєте мрії? Ким бачите себе у майбутньому?

Мрій багато! І професійних, і особистих. Як і кожна молода людина мрію про щасливу сім'ю. Як музикант мрію про власний альбом. Але для цього потрібні гроші.

Поки що мої записи є тільки на YouTube. Також, дякуючи львівській програмі "TheEfir", є в хорошому записі три мої сольні пісні.

Ще одна велика мрія – створити альбом нових молодіжних пісень прославлення. Так вони не будуть змушені позичати пісні з інших конфесій. Мрію, щоб наш музичний рівень у церкві виріс.

Багато у яких питаннях чекаю відповіді від Бога. Наприклад, ким бути в майбутньому. Впевнена, що подальше життя пов'язане з музикою, бо цим шляхом веде мене Бог і я бачу це до сьогодні. Як конкретно буде це реалізовано – не знаю.

Зараз закінчую консерваторію, вчусь на магістратурі.

Я б хотіла більше служити музикою, розвивати музичне служіння, служити і для людей, які ще не знають Бога. Через музику привести їх до розуміння, що їм потрібний Бог.

Чим займаєтесь, окрім музики?

Працюю у сфері весільних послуг. Починала як музикант. І зараз часто з своїм батьком та іншими музикантами співаємо на весіллях.

Півтори року тому в мене виникла ідея створити агентство, яке буде організовувати християнські весілля, дні народження, ювілеї тощо.

Наше агентство «Olivia» займається усіма етапами підготовки,

організації та планування свята. Це підбір спеціалістів (ведучий, музиканти, флористи), пошук місця проведення, підбір ресторанів, розробка декору, сценарію. Намагаємося долучати до роботи, найперше, професіоналів, які розуміють специфіку християнського весілля.

Я директор цього агентства, а Юрій Соса – креативний продюсер. Залучаємо своїх друзів фотографів, ведучих, музикантів і звичайно відкриті до співпраці з іншими професіоналами.

Ми перше таке агентство в Україні з проведення християнських свят. Намагаємось тримати високу планку якості та професіоналізму. Захоплює, коли люди об'єднуються, щоб зробити іншим свято. Напевно, тому я і займаюсь музикою та організацією свят.

Питання – Алла Шумоло